

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 listopada 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa (Dz. U. R. P. № 104 poz. 950) zarządza się co następuje:

§ 1. Nagrodę otrzymać mogą tak osoby cywilne, jak wojskowe.

Wedle zasad art. 6 ustawy przyznaje się nagrody tak w wypadkach przemytnictwa z zagranicy do kraju, jak również z kraju zagranicę (wymytnictwo), w obu wypadkach pod warunkiem, że towar podlega albo cłu, albo też zakazowi przywozu, wywozu lub przewozu.

W wypadkach przytrzymania osoby samej lub też z towarem, który ani cłu ani zakazowi nie podlega, przyznawać można nagrody jedynie na podstawie art. 9 ust. 1.

§ 2. Nie należy przyznawać nagrody w wypadkach, co do których zachodzi albo:

- 1) zbyt małe prawdopodobieństwo zasądzającego wyroku, albo też
- 2) brak istotnej zasługi po stronie osoby, roszczącej sobie pretencję do nagrody; wystarcza do uzasadnienia zasługi jedna z następujących okoliczności: poniesione trudy, narażanie się na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia, okazana przy wykryciu przestępstwa gorliwość służbowa, spryt lub energia.

Istnienie zasługi po stronie osoby, roszczącej sobie pretencję do nagrody za doniesienie, ocenia się wedle zasad art. 2 i art. 4 ustawy.

§ 3. Przy oznaczeniu wysokości nagrody w zakresionych w art. 6 granicach, czyni się różnicę pomiędzy wypadkami wykrycia przemytnictwa w urzędzie celnym (nierzetelne deklarowanie towaru, lub zupełne tegoż zatajenie) a wypadkami wykrycia przemytnictwa poza urzędem celnym. W wypadkach pierwszego rodzaju wymaga się do przyznania nagrody naogół wyższego stopnia zasługi, niż w wypadkach drugiego rodzaju.

§ 4. Powołane do przyznawania nagród Komisje przy urzędach celnych ustalają w każdym poszczególnym wypadku:

- 1) wartość szacunkową towaru — wedle zasad art. 7 ustawy i przy uwzględnieniu postanowień §§ 5 — 9 niniejszego rozporządzenia,
- 2) procentową wysokość nagrody — wedle zasad art. 6,
- 3) przypadającą wedle punktów 1 i 2 ogólną sumę nagrody za jeden i ten sam wypadek

przytrzymania względnie wykrycia przestępstwa,

- 4) podział tej sumy pomiędzy poszczególne osoby, którym nagrody się przyznaje — wedle zasad art. 8; punkt ten odpada, jeśli z danej sprawy przyznaje się nagrodę tylko jednej osobie.

W wypadkach określonych w art. 9 ust. 1 ustawy komisja jedynie powód wyjątkowego przyznania nagrody.

§ 5. Jeśli towar musiał być przed przyznaniem nagrody sprzedany z powodu obawy zepsucia się lub znacznych kosztów utrzymania (np. kosztów utrzymania przytrzymanego konia), natenczas jako jego wartość przyjmuje się przy wyznaczeniu nagrody uzyskaną zań cenę sprzedaży; także przy przedsięwzięciu dla wyznaczenia nagrody szacowaniu towaru, należy dążyć do tego, by cena szacunkowa była, o ile możliwości, zbliżona do ceny, jaką uzyska się przypuszczalnie przy późniejszej sprzedaży towaru.

§ 6. W razie przytrzymania przemywanej waluty zagranicznej, należy ją przerachować na marki polskie według ogłoszonego w Monitorze Polskim kursu giełdowego z dnia przytrzymania waluty i wyznaczyć nagrodę w markach polskich w stosunku do wyrażonej w tychże markach sumy przytrzymanej waluty; o ileby Monitor Polski z dnia przytrzymania waluty notowań kursu odnośnej waluty nie zawierał, przyjmuje się kurs, notowany po raz ostatni przed dniem przytrzymania waluty.

§ 7. Wartość zagranicznych monet złotych i srebrnych przyjmuje się przy wyznaczaniu nagrody wedle kursów, jakie w tym celu ogłaszać się będzie od czasu do czasu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu co do następujących monet: dolarów, marek niemieckich, franków i rubli, — tak złotych jak srebrnych; za podstawę obliczenia nagrody przyjmuje się w takim razie ostatni ogłoszony kurs tych monet.

Wartość innych monet, niż powyżej wymienione, oblicza się wedle zasad, ustanowionych w następnym paragrafie dla obliczania wartości złota i srebra w sztukach, bryłach i t. p., przyczem jako próbę czystego, szlachetnego kruszcu przyjmuje się przy monetach złotych 900, przy srebrnych 800, przy srebrnym bilonie rosyjskim 450

§ 8. Wartość złota i srebra w sztabach, bryłach i t. p. oblicza się w ten sposób, że oznacza się przedewszystkiem zawartość w tychże czystego kruszcu szlachetnego a to, albo wedle zamieszczonego na nich oznaczenia próby, albo też, o ileby próba uwidoczniona na nich nie była, przyjmuje się przy złocie w sztabach próbe 960, przy złocie w innych formach 583, przy srebrze w sztabach 940, przy srebrze w innych formach 800, i nagrodę wyznacza się wtedy, biorąc za podstawę cenę czystego kruszcu szlachetnego; ceny te podawane będą w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu w sposób określony w par. 7 ustęp 1 co do monet złotych i srebrnych.

§ 9. Wartość wyrobów złota i srebra oblicza się w następujący sposób:

- 1) wartości roboty samej (fasonu) oraz wartości innych, zawartych w wyrobie materiałów n. p. drogich kamieni, narazie się nie uwzględnia, a oblicza się wedle zasad § 8 jedynie wartość zawartego w tych wyrobach złota i srebra, przyjmując wagę tychże ewentualnie w przybliżeniu, a to mianowicie wtedy, gdyby części złote i srebrne były w wyrobie z innymi materiałami w ten sposób złączone, że oddzielenie ich od siebie (celem osobnego odważenia) spowodowałoby uszkodzenie wyrobu.

Nagrodę wyznacza się narazie w stosunku do obliczonej w powyższy sposób wartości zawartego w wyrobie czystego kruszcu szlachetnego i nagrodę tę, o ile nie zachodzi wypadek przewidziany w art. 11 ustęp 1 lub 2 odrazu się wypłaca, a równocześnie

- 2) przedstawia się Ministerstwu Skarbu wniosek co do tego, gdzie i przez kogo przeprowadzone być ma oszacowanie wyrobu jako całości t. j. z uwzględnieniem wartości nie tylko części złotych i srebrnych, ale również innych materiałów oraz samej roboty (fasonu) i po dokonaniu tego oszacowania wedle wskazań Ministerstwa Skarbu, wyznacza się nagrodę ponownie już wedle wyniku tego oszacowania, z potrąceniem jednak kwoty, przyznanej już wedle punktu 1.

§ 10. Inicjatywa w złożeniu rzeczonyj komisji i zwoływaniu jej posiedzeń należy do naczelnika urzędu celnego, przy którym komisja istnieje powinna.

Członkowie komisji nie otrzymują żadnych dekretów nominacyjnych. Skład komisji zmienia się w miarę tego, jak zmieniają się osoby na stanowiskach służbowych, określonych w art. 10 pod LL. 1, 2, 3.

W skład komisji wchodzi przedewszystkiem osoby, zajmujące na rzeczonych stanowiskach pierwsze miejsce i tylko w razie istotnej przeszkody tych osób, można zastąpić ich osobami, które w danej chwili są ich zastępcami na tych stanowiskach.

Komisje składane być mogą tylko z osób, których stanowisko (miejsce) służbowe znajduje się w miejscowości, będącej siedzibą urzędu celnego, i tylko w wypadkach nieistnienia takich stanowisk w siedzibie urzędu celnego wchodzi w skład komisji osoby, których stanowisko służbowe znajduje się w miejscowości, położonej najbliżej siedziby urzędu celnego.

Sposób zwoływania posiedzeń komisji pozostawia się uznaniu przewodniczącego. Obowiązany on jest nadto zawiadamiać natychmiast osoby, którym przyznano nagrody, żądając od nich pisemnego potwierdzenia, że je o przyznaniu nagród zawiadomiono; potwierdzenia te określać mają sprawę, z której nagrodę przyznano oraz kwotę przyznanej nagrody cyfrowo i słownie i, o ileby potwierdzający pisać nie umiał, podpisane być mają znakiem własnej ręki wobec dwóch świadków. Przewodniczący dołącza te potwierdzenia do protokołów, o jakich w dalszym ciągu mowa.

§ 11. Z posiedzeń komisji spisuje się każdorazowo protokoły wedle załączonego wzoru (załącz-

nik). Protokoły te sporządzane być mają na całych arkuszach i mają być podpisywane własnoręcznie przez przewodniczącego, wszystkich członków komisji i protokulanta, i o ile protokulantom nie jest jeden z członków komisji, następnie mają być wedle kolejności posiedzeń numerowane i składane w osobnej teczce, która tworzy w ten sposób księgę, obejmującą ewidencję wszystkich nagród, przyznanych w ciągu jednego roku kalendarzowego. Z nastaniem nowego roku zaczyna się numeracja protokołów od liczby 1 i tworzy się z nich w ten sam sposób nową „Księgę ewidencyjną nagród za zwalczanie przemytnictwa”. Jedynie pierwsza taka księga obejmie czas do końca bieżącego roku łącznie z następnym rokiem 1923. Przewodniczący komisji odpowiedzialny jest osobiście za należyte spisywanie rzeczonych protokołów i za ich bezpieczne przechowywanie.

§ 12. Niezależnie od sporządzania rzeczonych protokołów z wyników całego posiedzenia, sporządza się dla każdego poszczególnego wypadku przytrzymania wyciągi z tych protokołów i dołącza się je do aktów odnośnych spraw karnych (do doniesienia, protokołu karnego i t. p.), względnie przesyła się je tej władzy, u której odnośny akt już się znajduje z powołaniem się na pismo urzędu celnego, którem ten akt przesłano.

W wypadkach, przewidzianych w art. 11 (ustęp 1 lub 2) sporządza się nadto drugi taki sam wyciąg i przedkłada się wyciąg ten wprost do Ministerstwa Skarbu (t. j. z pominięciem zwykłej drogi służbowej) ze stosownym wnioskiem oraz wyjaśnieniem, czy, ewentualnie której władzy odnośny akt już przesłano.

Wyciągi zawierać mają obok nagłówka protokołu tylko tę część protokołu, która do danej sprawy się odnosi i opatrzone być mają zawsze potwierdzeniem naczelnika urzędu co do zgodności z protokulem.

§ 13. Członkowie komisji obowiązani są zapoznać się dokładnie z postanowieniami rzeczonyj ustawy oraz niniejszego rozporządzenia. Wedle art. 11 ust. 3 ustawy uprawnienia, przysługujące danej komisji z rzeczonyj ustawy, może Minister Skarbu przekazać według swego uznania władzom wyższej instancji.

§ 14. Nagrody wypłacane będą na podstawie asygnacji urzędu celnego z kredytu, jaki na ten cel będzie otwarty w odnośnym urzędzie celnym.

§ 15. Z chwilą wejścia w życie ustawy o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa (art. 14) zaprzestaje się co do przestępstw, określonych w § 17, przyznawania zaliczek na nagrody. Przepis ten nie dotyczy jednak częściowej wypłaty nagród stosownie do postanowienia, zawartego w art. 11 ust. 1 ustawy. Komisja przyznaje więc całą należną, jej zdaniem, nagrodę a tylko wypłatę nadwyżki ponad kwotę 250.000 mk. czyni się zależną od decyzji Ministerstwa skarbu.

§ 16. Na lustratorów urzędów celnych nakłada się obowiązek przekonywania się, czy komisje spełniają należycie powierzone im zadania. Dopelnienie tego obowiązku stwierdza lustrator przez zamieszczenie na każdym poszczególnym protokole stosownej uwagi.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze znajdzie zastosowanie do przestępstw, popełnionych względnie wykrytych od dnia wejścia w życie rzeczonyj ustawy i z tym dnem traci co do tych przestępstw moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 224).

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Załącznik do Rozp. Min. Skarbu z d. 24/XI. 1922 r. poz. 968.

PROTOKUŁ

spisany dnia _____ 192 r. w Urzędzie celnym w _____

z wyniku narad „Komisji dla przyznawania nagród za zwalczanie przemytnictwa.”

SKŁAD KOMISJI:

A. B. _____ naczelnik wymiennego Urzędu _____ jako przewodniczący
 C. D. _____ dowódca Oddziału baonów celnych w _____
 E. F. _____ komendant Posterunku Policji Państwowej w _____
 X. Y. _____ jako protokulant

N. b. podać dokładnie imię, nazwisko, charakter służbowy i miejsce służbowe.

I. Sprawa przeciw _____ i tow. L. Urz. cel. _____ / 192

a) dzień i miejsce przytrzymania: _____

b) przytrzymane przedmioty (waluta) i wartość tychże:

1)	dwa metry materji jedwabnej _____	marek polskich
2)	trzy metry sukna _____	" "
3)	cztery metry płótna _____	" "
	Razem	marek polskich

c) osoby, które przytrzymania dokonały, lub się do przytrzymania przyczyniły:

1)	G. H. _____	<i>N b. podać dokładnie imię, nazwisko, zawód lub charakter służbowy oraz miejsce zamieszkania.</i>
2)	J. K. _____	
3)	L. M. donosiciel _____	

d) opisanie okoliczności, wśród jakich przytrzymanie nastąpiło:

_____ *N. b. opisanie to winno zawierać tylko najbardziej istotne okoliczności, zwłaszcza takie, z którychby ocenić można stopień zasługi osoby, roszczącej sobie pretensję do nagrody* _____

e) nagrodę przyznano w wysokości _____ procent od wartości przemytu w kwocie _____ marek pol. t. j. w ogólnej sumie _____ słownie _____ mk. pol. i rozdzielono tę sumę pomiędzy osoby, wymienione pod literą c), następująco:

do 1)	G. H-owi ... dziesięć tysięcy _____	10.000	marek polskich
do 2)	J. K-owi ... pięć tysięcy _____	5.000	" "
do 3)	L. M-owi ... pięćdziesiąt tysięcy _____	50.000	" "
	Razem . . .	65.000	marek polskich

f) uwagi: _____ *n. p. co do tego, w jaki sposób nastąpiło oszacowanie towaru, dlaczego jednej z osób wymienionych pod literą c) nie przyznano nagrody, czy uchwały zapadły jednomyślnie względnie, który z członków komisji stawiał odmienny wniosek i jaki był ten wniosek* _____

II. Sprawa przeciw _____ niewiadomemu sprawie L. Urz. cel. _____ / 192

_____ *podobnie jak w sprawie pod I. lub też stwierdzenie, że nagrodę przyznaje się na podstawie art. 9 ust. 1 albo wreszcie stwierdzenie, że ze sprawy tej nie przyznaje się nikomu nagrody z powodu* _____

Na tem protokół zakończono i podpisano.

d. j. w.

_____ *następują własnoręczne podpisy wszystkich*
 członków Komisji _____